

De weg maak je zelf, door te gaan.
Alles gaat voorbij en alles blijft.
Maar het is aan ons om te gaan,
verder gaan en wegen banen,
wegen over de zee.

Nooit heb ik roem nagestreefd
en de mensen mijn lied willen inprenten;
ik houd van werelden die subtiel zijn,
gewichtloos en vriendelijk, als zeepbellen.
Ik houd ervan om te zien hoe ze geel en rood kleuren,
gaan trillen, plotseling en uit elkaar spatten.
Nooit heb ik roem nagestreefd.

Reiziger, de weg,
dat zijn jouw sporen, en niets anders.
Reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan.
Door te gaan maak je de weg
en als je achterom kijkt,
zie je het pad dat je nooit meer zult hoeven betreden.

Reiziger, er is geen weg
alleen een schuimspoor in de zee.

Een tijd geleden hoorde men,
op deze plaats waar nu een doornbos staat,
de stem van een dichter die riep:
Reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan
stap voor stap,
regel voor regel.
De dichter stierf ver van zijn huis,
hem bedekt het stof van een naburig land.
Toen men van die plek wegliep, hoorde men hem huilen:

Reiziger er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan,
stap voor stap,
regel voor regel.

Als de vink niet kan zingen,
als de dichter een pelgrim is
als bidden ons niets oplevert:
reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan
stap voor stap,
regel voor regel

Waarom de sporen van het toeval wegen noemen?
Ieder die voortgaat, wandelt,
als Jezus, over de zee.

uit: `Cantares y Proverbios` Vertaling: Tjeerd de Boer en Kathleen Ferrier

Antonio Machado (1875-1939)